

διὰ τὰ παίροντων καὶ αὐτὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ ἱκαμπίου μαριτίμου καὶ ἔτι χρεωστεῖ ὁ καπε-
τάνιος τὰ βαστῇ τὰ 5 ο/ο καὶ ἀπὸ ἐκείνους τοὺς μαρινάρους, ὅπου ἔχει μέσα εἰς τὸ καράβι
του, τὰ τὰ δίνῃ καὶ αὐτὰ μὲ τὸ καλὸν του φθάσιμον εἰς τῆς καντζελλαρίας τὴν κάσαν.

4) Ἐπειδὴ τὸν περασμένον χρόνον ἠκολούθησαν πολλὰ ἀταξία ἐπάνω εἰς τὴν σερμαγιέ,
πραῖμα ἀσυνήθιστον ἕως εἰς αὐτὰς τὰς ἡμέρας μας, εἰς τὸ ἐξῆς μὲ κανένα τρόπον δὲν ὑπο-
φέρομεν οὔτε στέργομεν τὰ πάσχη ἢ σερμαγιέ καμμίαν ζημίαν, ἀλλὰ ὅταν . . . ἤθελε τύχει
παρόμοιον πραῖμα, ὃ τε καπετάνιος μὲ τοὺς συντρόφους του, καὶ οἱ παρτζεβεβέλοι πρέπει
τὰ χρεωστῇ τὰ ἀναπληρώσουν ὅλην τὴν ζημίαν, καὶ ὅχι ἄλλῳ.

5) Ὁ καπετάνιος, εὐθὺς ὅπου ἤθελεν εὔγει ἀπὸ τὸ πόρτον, ἢ πρώτη φροντίς του πρέπει
τὰ εἶναι τὰ φανερώνῃ εἰς τοὺς συντρόφους του, μὲ ὅλην τὴν καθαρότητα τὴν σερμαγιὰ του
ὅλην, ὅπου ἔχει, καὶ ἔπειτα εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ τὴν πούλησιν τὰ κρατῇ παστορικὸν λογα-
ριασμόν . . .

6) Τὸ καράβι, ὅπου ἤθελεν πιάσει τὸν σερμαγιέ ἢ ἤθελεν κερδίσει ὀλίγον τι ἢ καὶ πιάσει
μόνον τὰ διάφορα, εἰς τὰ αὐτὰ τὰ περιστατικὰ ὁ καπετάνιος ἢ καὶ σύντροφοι θέλει ἔχουν
χρέος ἄφευκτον, ἐρχόμενοι ἐδῶ . . . τὰ παρασταίνονται εἰς τὴν καντζελλαρίαν, δείχνοντας
τοὺς λογαριασμούς τοὺς παστορικὰ καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς πούλησεως, καὶ τότε ἢ καντζελ-
λαρία θέλει διορίσει τοὺς πλέον τιμημένους οἰκοκυροὺς καὶ παλαιότερους καπετάνιους καὶ
παρτζεβεβέλους τὰ εἰποῦν καὶ τὰ διακρίνουν καὶ τὰ αποφασίσουν, ἐκεῖνο ὅπου πρέπει τὰ
γίνῃ».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

648

ΑΘΗΝΩΝ

1814. Μπουγιουρντί, τῆς 1 Μαρτίου, τοῦ καπουδὴν πασᾶ Χοσρέφ Μεχμέτ
πασᾶ πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Κούσας,
ἐν 29, σ. 134.

« . . . προεστῶτες καὶ ἐπίτροποι καὶ ὅλος ὁ κοινὸς ραγιάς τῆς νήσου Θεομίων . . . Ὅθεν
διὰ τὸν παρόντα χρόνον μὲ κοινὴν γνώμην τῶν προεστῶτων συμπάτριωτῶν σας, θέλετε
ἀποκαταστήσει ἐξ αὐτῶν ἐπιτηρητὰς εἰς τὰ τοῦ μουκατᾶ . . . Ὑμεῖς δὲ οἱ διορισθησόμενοι
ἐπιτηρηταί, προσέχετε καλῶς ἀπὸ νεωτερισμοὺς καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλο ἐναντίον τῆς ἱερᾶς
κρίσεως καὶ φυλάττετε ἀπαράβατως καὶ μὲ ἀκριβείαν ὅλας τὰς τοπικὰς συνηθείας . . . ».

649

1814. Προικοδοτικὸν γράμμα, ἀπὸ 29 Ἀπριλίου, ἐν Σίφνῳ,
ἐν 297, σ. 401-402. Τὰ σχόλια, αὐτόθι, σ. 391-401, ἐνθα τονίζεται, ὅτι ἡ προικοδοτου-
μένη ὑπανδρεύθη μετὰ πέντε ἔτη.

« . . . Τὴν σήμερον ἡ Μ.Κ. . . . προικοδοτεῖ ἀπὸ τὴν σήμερον πρὸς τὴν ἀνεψιάν της Μ.
θυγάτηρ τοῦ ἀνταδέλφου της . . . τὴν ὁποίαν καὶ ἐκ τῆς θείας κολυμβήθρας ἀνεδέξατο καὶ
παιδιόθεν τὸ ἀνέθρεψεν καὶ ὡς γνήσιον παιδί της ἀπεκατέστησεν (οὔσα ἢ εὐγενεΐα της
ἄτεκνος) διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον ὡς ἄνωθεν εἴπομεν τὴν προικοδοτεῖ τὰ ἀκόλουθα
πραῖματα διὰ τὰ εἶναι ὑπὸ τὸ ζάπτι καὶ κυριότητα αὐτῆς, ὡς πραῖμα καλῶς καὶ ἐννόμως
προικισθέν. . . . τὴν προικοδοτεῖ μὲ τοῦτο, τὰ συνοικοῦν πάντοτε καὶ τὰ τὴν γεροντο-
τροφῇ, καθὼς καὶ ἡ εὐγενεΐα της τὴν ἐπαιδοτρόφησεν . . . ».

